

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 127

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 februarie 2019

SUMAR

Pagina

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE

Decizia nr. 78 din 12 noiembrie 2018 (Completul pentru
dezlegarea unor chestiuni de drept) 2-16

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 78**din 12 noiembrie 2018**

Dosar nr. 1.970/1/2018

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Judecător Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Judecător Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Judecător Corina-Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Ileana Izabela Dolache-Bogdan	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Nicoleta Țândăreanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.970/1/2018 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 275

alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„I. (1) dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001;

(2) dacă este necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute sau

(3) dacă nu se poate în nicio situație să se considere că secretarul unei comune este personal din cadrul sistemului public de asistență socială, deoarece atribuțiile de asistență socială pe care acesta le îndeplinește reprezintă doar o mică parte dintre atribuțiile sale, atribuții care sunt, în primul rând, de organizare, coordonare și control a structurilor de la nivelul comunei?

II. dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune? Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent sau, din contră, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare

la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum?”

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecătoreasă Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea din 18 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/112/2017, Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept anterior menționate.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 19 iulie 2018, cu nr. 1.970/1/2018.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. În ceea ce privește îndreptățirea secretarului la acordarea majorării salariale în discuție, în virtutea atribuțiilor de asistență socială pretins deținute, s-a considerat că sunt incidente următoarele norme:

5. Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *Norme metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001*

„Art. 24. — (1) Cererea și declarația pe propria răspundere pentru acordarea ajutorului social, însoțite de actele doveditoare, fișa de calcul al ajutorului social și ancheta socială sunt prezentate secretarului de către persoanele prevăzute la art. 1 pentru verificare și vizare.

(2) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la efectuarea anchetei sociale și pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) secretarul are obligația să prezinte primarului, pentru aprobare, dispoziția de acordare sau de respingere a cererii privind ajutorul social. [...]”

6. Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 416/2001*

Art. 12 alin. (5) „Primarul și secretarul unității administrativ-teritoriale răspund, în condițiile legii, de realitatea și legalitatea operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutorul social, inclusiv a cuantumului acestuia.”

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014*

„Art. 1. — (1) Începând cu 1 ianuarie 2015, pentru personalul din cadrul sistemului public sanitar, inclusiv unități medico-sociale, și al sistemului public de asistență socială, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază, astfel cum a fost acordat pentru luna decembrie 2014, se majorează cu 100 lei.[...]”

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *sistemul public de asistență socială* se înțelege, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, instituțiile și unitățile publice de asistență socială care furnizează servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivelul consiliilor județene, sectoarelor municipiului București, Consiliului General al Municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, precum și persoanele care asigură serviciile de îngrijire personală la domiciliu, cât și personalul care asigură consiliere educațională, socială și psihologică persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar.”

8. Legea nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 293/2015*

„Art. II. — (1) Începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015, se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015 [...]”

9. În ceea ce privește egalizarea salariului secretarului cu cel mai mare salariu aflat în plată s-a considerat ca fiind incidente următoarele norme:

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*

„Art. 1. — (1) În anul 2016, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se

aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. (...)

Art. 31. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(1¹) Sintagma «fiecare funcție» prevăzută la alin. (1) reprezintă funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. (...)

(1³) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin *instituție* sau *autoritate publică* se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite. În cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

(1⁴) Pentru personalul didactic de predare din învățământul superior/universitar nivelul salariului de bază similar în plată sau al salariului de bază maxim corespunzător funcției didactice ocupate se stabilește cu respectarea criteriilor care s-au avut în vedere la acordarea salariului de încadrare între minim și maxim, cu toate elementele care fac parte din salariul de bază, fără compensații tranzitorii, cu excepția celei pentru titlul științific de doctor obținut în domeniul pentru care își desfășoară activitatea.”

IV. Expunerea succintă a procesului

11. Prin Dispoziția nr. 45 din 21 martie 2017, emisă de pârâțul primarului comunei Livezile, a fost majorat salariul de bază brut al pârâtei MECM, secretar al comunei Livezile. Din motivarea acesteia reiese că, pentru emiterea actului, s-a avut în vedere, pe de o parte, faptul că secretarul comunei are atribuții în domeniul asistenței sociale și, pe de altă parte, faptul că prin Sentința civilă nr. 1.049/2016 a Tribunalului Vrancea, definitivă, a fost mărit salariul secretarului comunei Golești, astfel că în speță sunt incidente cele statuate prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 794/2016 relativ la egalizarea salariului cu cel mai mare salariu aflat în plată, stabilit prin hotărâri judecătorești.

12. Împotriva acestei dispoziții a formulat acțiune în anulare reclamantul prefectul județului Bistrița-Năsăud, arătând, în esență, că Decizia Curții Constituționale a României nr. 794/2016 nu vizează situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală, că majorările salariale dispuse prin dispoziția atacată nu sunt drepturi salariale cu aplicabilitate generală, astfel că ele nu pot fi luate în calcul la stabilirea salariului maxim aflat în plată, că stabilirea salariului maxim aflat

în plată nu se poate face prin raportare la drepturile salariale plătite în cadrul altei primării, deoarece nu este vorba despre instituții sau autorități publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, că de majorările salariale în discuție poate beneficia doar personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, că la nivelul Primăriei Comunei Livezile există un compartiment de asistență socială cu un post, compartiment care se află în subordinea secretarului comunei, și că secretarul nu face parte din compartimentul de asistență socială și, prin natura funcției sale de conducere, are atribuții de organizare, coordonare, conducere și control al structurilor din subordinea sa.

13. Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei pârâții au solicitat respingerea acțiunii, arătând că trebuie să beneficieze de majorări salariale întreg personalul care desfășoară, în concret, atribuții în domeniul activităților de asistență socială în cadrul Primăriei Comunei Livezile, că prin Legea nr. 416/2001 și prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 s-au reglementat, în sarcina secretarului comunei, atribuții specifice în domeniul asistenței sociale, că legea prin care se acordă drepturile salariale nu face distincție între atribuțiile prevăzute în sarcina persoanelor cu funcții de conducere și cele prevăzute în sarcina persoanelor cu funcții de execuție, că deși cele două primării nu sunt subordonate aceluiași ordonator de credite, funcția deținută este aceeași, astfel că salarizarea trebuie să fie unitară.

14. Tribunalul Bistrița-Năsăud, prin Sentința civilă nr. 1.028/2017, a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamant. Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut, în esență, că reperul pentru stabilirea salariului de bază îl reprezintă familia ocupațională, indiferent de instituție sau autoritate publică, și că Sentința civilă nr. 1.049/2016 a Tribunalului Vrancea atestă îndreptățirea secretarilor de comună la majorările salariale în discuție.

15. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul. În motivarea recursului s-a arătat, în esență, că drepturile bănești în discuție nu au aplicabilitate generală, că secretarul nu desfășoară în mod nemijlocit activități de asistență socială în cadrul compartimentului de asistență socială de la nivelul unităților administrativ-teritoriale, ci are doar atribuții de organizare, coordonare, conducere și control asupra structurilor din subordinea sa, că secretarul comunei Golești s-a aflat într-o situație specială, deoarece desfășura în concret anumite atribuții privind asistența socială, întrucât erau vacante posturile din cadrul compartimentului de specialitate și că nu este îndeplinită condiția ca funcția căreia i s-a recunoscut dreptul prin hotărâre judecătorească să se afle în subordinea aceluiași ordonator de credite ca funcția vizată de prezentul litigiu. Acest recurs face obiectul prezentului dosar.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

16. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă în cursul judecății un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

17. Rezultă, de aici, că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

18. În speță, Curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

19. În ceea ce privește existența unei probleme de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite s-a apreciat că problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări îndeplinesc această condiție, câtă vreme nu se poate considera că textele de lege referitoare la îndreptățirea secretarului la acordarea majorării salariale în discuție, în virtutea atribuțiilor de asistență socială pretins deținute și egalizarea salariului secretarului cu cel mai mare salariu aflat în plată ar conține o soluție legislativă clară. Mai mult, aceste probleme privesc chestiuni legate de legislația salarizării personalului din sectorul public, care prezintă, prin definiție, dificultăți de interpretare și aplicare datorate atât schimbărilor frecvente ale legislației, cât și necesității corelării unui număr relativ mare de acte normative, dovadă în acest sens fiind și numărul ridicat de hotărâri preliminare și hotărâri date în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție în acest domeniu.

20. Deoarece Curtea de Apel Cluj este investită cu soluționarea cererii de recurs în prezentul dosar, reiese, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

21. În ceea ce privește caracterul esențial al celor două probleme de drept s-a reținut că prezentul litigiu privește legalitatea unei dispoziții a primarului prin care secretarului comunei i s-au acordat majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015. Or, ținând cont că s-a susținut că această majorare este legală, pe de o parte, prin prisma atribuțiilor de asistență socială ale secretarului și, pe de altă parte, prin prisma ideii de egalizare cu cel mai mare salariu aflat în plată, cele două probleme expuse mai sus au un rol hotărâtor în soluționarea cauzei.

22. Referitor la noutatea chestiunii de drept, Curtea reține că, urmare a cercetărilor efectuate din oficiu, nu a fost identificată o jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante în materie.

23. Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra celor două probleme de drept ridicate și acestea nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

VI. **Punctul de vedere al completului de judecată**

24. Referitor la prima întrebare formulată s-a considerat că este necesar, în primul rând, să se lămurească dacă

împrejurarea că secretarul comunei are atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, respectiv de a propune primarului acordarea sau respingerea cererii de ajutor social, este suficientă pentru a se considera că acesta face parte din sistemul public de asistență socială. Astfel, definiția dată acestui sistem de prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 face referire, printre altele, la serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, însă problema care se ridică este de a ști dacă secretarul, prin simplul fapt al deținerii atribuției de mai sus, trebuie considerat ca făcând parte din acest serviciu sau, din contră, câtă vreme această atribuție singulară de asistență socială este una minoritară față de celelalte atribuții aflate în competența sa, el nu poate fi considerat ca făcând parte din acest sistem.

25. În cazul în care se consideră că atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 nu sunt suficiente pentru a se considera că secretarul face parte din sistemul public de asistență socială, se ridică problema dacă ar trebui studiată situația particulară a fiecărui secretar, pentru a se vedea în ce măsură în fișa postului său există și alte atribuții de asistență socială, care să determine concluzia că, prin cumulul mai multor atribuții concrete de acest fel sau, eventual, prin împrejurarea că secretarul exercită și atribuțiile unor funcționari care lipsesc din structura primăriei, acesta are un rol suficient în acordarea asistenței sociale încât să se considere că el face parte din sistemul în discuție sau, din contră, având în vedere atribuțiile generale, care definesc funcția de secretar, astfel cum sunt acestea prevăzute de art. 117 din Legea nr. 215/2001, nu s-ar putea considera niciodată că acesta face parte din sistemul public de asistență socială, funcția sa fiind cu totul alta.

26. Cu alte cuvinte, prima problemă de drept care se pune în prezenta speță este dacă, pentru a se considera că un funcționar face parte din sistemul public de asistență socială, este necesar ca acesta să aibă preponderent atribuții de asistență socială sau este suficient faptul că acesta are una sau mai multe atribuții punctuale în acest domeniu, deși celelalte atribuții ale sale nu au legătură cu asistența socială.

27. În opinia completului, intenția legiuitorului nu a fost cea de a acorda majorări salariale tuturor funcționarilor care au atribuții izolate de asistență socială, ci de a acorda aceste majorări funcționarilor care au preponderent asemenea atribuții, numai despre aceștia putându-se afirma că fac propriu-zis parte din sistemul de asistență socială.

28. În măsura în care s-ar ajunge la concluzia că secretarii în general sau un anumit secretar în particular nu face parte din sistemul de asistență socială, astfel că nu este îndreptățit să beneficieze de majorările salariale în discuție, se ridică o nouă problemă de drept, vizată de cea de a doua întrebare formulată în cauză, și anume de a ști ce influență are asupra situației altor secretari de comune împrejurarea că, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, secretarului unei comunei i s-a recunoscut dreptul la această majorare salarială.

29. Răspunsul la această întrebare depinde, într-o anumită măsură, de răspunsul care se va da la prima întrebare. Astfel, dacă se va considera că secretarii trebuie să beneficieze de majorarea salarială „în bloc”, în virtutea atribuțiilor de asistență socială prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, atunci este evident că cea de a doua problemă nu se mai pune, deoarece

salariile tuturor secretarilor pot fi mărite în virtutea unui drept al lor propriu, fără a fi necesar să se apeleze la egalizarea cu cel mai mare salariu aflat în plată.

30. De asemenea, dacă se va considera că situația fiecărui secretar trebuie analizată în parte, prin raportare la atribuțiile din fișa postului, se consideră că alți secretari nu vor putea solicita egalizarea la salariul acestuia, câtă vreme salariul său a fost majorat cu luarea în considerare a unor atribuții specifice. Astfel, fie și alți secretari au aceleași atribuții, astfel încât sunt titularii unui drept propriu la majorarea salarială, ori nu au aceste atribuții, caz în care nu sunt titularii unui drept propriu de a obține majorarea salarială, dar nici nu pot cere egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată, deoarece aceasta presupune, prin ipoteză, funcționari care îndeplinesc aceleași atribuții.

31. Rezultă, prin urmare, că cea de a doua întrebare este cu adevărat relevantă doar în situația în care răspunsul la prima întrebare ar fi în sensul că niciun secretar nu este îndreptățit să beneficieze, ca atare, de majorarea salarială. Astfel, în ciuda acestui fapt, nu s-ar putea face abstracție de împrejurarea că, în concret, există în țară cel puțin un secretar care beneficiază de ea în temeiul Sentinței civile nr. 1.049/2016 a Tribunalului Vrancea. Prin urmare, în vederea egalizării salariului secretarului din prezenta speță cu salariul secretarului comunei Golești s-ar putea acționa în două moduri: a) fie să se acorde secretarului comunei Livezile o majorare de 100 de lei și una de 25% din salariul său actual, cum s-a întâmplat în speță, indiferent care va fi cuantumul salariului la care se va ajunge în acest mod și indiferent de cuantumul concret al salariului secretarului comunei Golești; b) fie să se compare cuantumul salariului secretarului comunei Golești cu cel al secretarului comunei Livezile și să se acorde celui din urmă un salariu egal cu al celui dintâi, fără a se ține cont de faptul că secretarul comunei Golești a ajuns la cuantumul respectiv prin aplicarea majorărilor salariale în discuție.

32. În opinia instanței de sesizare, modalitatea de a proceda descrisă la lit. b) este cea corectă. Astfel, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată nu presupune ca fiecare funcționar să primească automat o mărire procentuală a salariului egală cu cea obținută de un alt salariat cu o funcție identică, ci, din contră, presupune ca cei doi funcționari să ajungă să aibă salariu egal, prin creșterea salariului mai mic până la nivelul salariului mai mare, fără a interesa prin aplicarea căror majorări s-a ajuns la acest salariu mai mare. Aceasta înseamnă că simplul fapt că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptățit la o mărire salarială într-un anumit procent nu înseamnă automat că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva mărire salarială în același procent, ci că vor beneficia cel mult de o mărire a salariului dacă și în măsura cu care acesta este mai mic decât cel al primului funcționar.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

33. Recurentul a opinat în sensul că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece prevederile legale sunt clare, în sensul că, la stabilirea salariului maxim aflat în plată, nu se pot lua în considerare drepturi salariale recunoscute în baza unor situații de fapt particulare, că pot fi determinate persoanele care pot să beneficieze de majorările salariale pentru personalul din cadrul sistemului public de asistență socială și că secretarul nu poate fi asimilat cu toate categoriile de personal din cadrul aparatului pe care îl conduce,

acesta putând beneficia de majorările salariale doar dacă desfășoară el însuși activități de protecție socială.

34. Intimații au considerat că în speță nu este îndeplinită condiția ca de chestiunea care face obiectul sesizării să depindă soluționarea pe fond a cauzei, că majorările salariale în discuție trebuie acordate întregului personal care desfășoară, în concret, activități de asistență socială, printre care se numără și secretarul comunei, că trebuie avute în vedere și dispozițiile Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016 și că acestea nu se referă la un „fapt particular”, astfel cum susține recurentul.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

35. Curțile de apel Brașov și Constanța nu au identificat practică judiciară relevantă și nu au exprimat un punct de vedere cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

36. La nivelul Curții de Apel Alba Iulia, înaintându-se Sentința civilă nr. 304 din 2 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.370/85/2017 a Tribunalului Sibiu, punctul de vedere al judecătorilor din cadrul Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal este următorul:

— Secretarul unei comune nu poate fi considerat personal din cadrul sistemului de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din actul normativ anterior menționat și art. II din Legea nr. 293/2015 în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, chiar în preambul, precizând expres motivul emiterii ei, aspect important în determinarea categoriilor de persoane care pot beneficia de această recompensă.

Astfel, se prevede că „ținând seama că în prezent personalul medico-sanitar și de asistență socială beneficiază de venituri salariale care nu îl motivează să își desfășoare activitatea în unități sanitare și de asistență socială din țara noastră, înregistrându-se în ultima perioadă migrări masive ale acestuia către unități din alte țări, având în vedere importanța deosebită a acestor sectoare în dezvoltarea generală a societății românești, se impune asigurarea unei remunerații mai atractive pentru aceste categorii de personal. O mai bună motivare a acestuia ar putea conduce la creșterea performanțelor profesionale și, implicit, la o mai bună desfășurare a actului medical și a serviciilor sociale pentru a răspunde nevoilor sociale și creșterii calității vieții prin menținerea în sistemul public sanitar și de asistență socială a unui personal calificat și cu experiență”.

O concluzie certă se desprinde din acest preambul, respectiv că de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014 pot beneficia cei care, în mod efectiv, ca personal medical sau asistență socială, desfășoară activitatea de asistență socială, personal în care reclamanta nu se încadrează.

La acordarea acestor drepturi salariale majorate trebuie avută în vedere intenția legiuitorului așa cum se desprinde din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014 coroborat cu definiția sistemului public de asistență socială făcută de art. 3 din actul normativ anterior menționat;

— cu privire la cel de al doilea aspect se opinează că este necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa și să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul

primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute;

— referitor la al treilea aspect, opinia Tribunalului Sibiu este că se va analiza fiecare situație concretă în parte;

— în ceea ce privește al patrulea aspect se arată că, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut prin hotărâre judecătorească majorările salariale prevăzute de art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, opinia este că acestea nu trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune.

37. La nivelul Curții de Apel Bacău, din analiza Deciziei nr. 808/2017 pronunțate în Dosarul nr. 2.591/110/2016 rezultă că, în raport cu funcția publică îndeplinită de secretarul comunei, acesta nu se încadrează în categoriile vizate de actul normativ.

Punctul de vedere al judecătorilor care activează la Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Neamț este în sensul că secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din actul normativ anterior menționat și art. II din Legea nr. 293/2015, fiind necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile deținute.

Dacă în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune ar fi obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune, caz în care egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu (Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016).

38. Curtea de Apel București a arătat că, la nivelul Tribunalului București, s-a apreciat ca necesar să se lămurească dacă împrejurarea că secretarul comunei are atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, respectiv de a propune primarului acordarea sau respingerea cererii de ajutor social, este suficientă pentru a se considera că acesta face parte din sistemul public de asistență socială.

Astfel, se susține că definiția dată acestui sistem de prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 face referire, printre altele, la serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, însă problema care se ridică este de a ști dacă secretarul, prin simplul fapt al deținerii atribuției de mai sus, trebuie considerat ca făcând parte din acest sistem sau, din contră, câtă vreme această atribuție singulară de asistență socială este una minoritară față de celelalte atribuții aflate în competența sa, el nu poate fi considerat ca făcând parte din acest sistem.

Pornind de la ideea că atribuțiile prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 nu sunt suficiente pentru a se considera că secretarul face parte din sistemul public de asistență socială, această instanță a apreciat că se ridică problema dacă ar trebui studiată situația particulară a fiecărui secretar, pentru a se vedea în ce măsură în fișa postului său există și alte atribuții de asistență socială,

care să determine concluzia că, prin cumulul mai multor atribuții concrete de acest fel sau, eventual, prin împrejurarea că secretarul exercită și atribuțiile unor funcționari care lipsesc din structura primăriei, acesta are un rol suficient în acordarea asistenței sociale încât să se considere că el face parte din sistemul în discuție sau, din contră, având în vedere atribuțiile generale, care definesc funcția de secretar, nu s-ar putea considera niciodată că acesta face parte din sistemul public de asistență socială, funcția sa fiind cu totul alta.

Se reține că intenția legiuitorului nu a fost aceea de a acorda majorări salariale tuturor funcționarilor care au atribuții izolate de asistență socială, ci de a acorda aceste majorări funcționarilor publici care au preponderent aceste atribuții, numai despre aceștia putându-se afirma că fac parte propriu-zis din sistemul de asistență socială.

În măsura în care s-ar ajunge la concluzia că secretarii în general sau un anumit secretar în particular nu face parte din sistemul de asistență socială, astfel că nu este îndreptățit să beneficieze de majorările salariale în discuție, această instanță apreciază că se ridică problema de drept vizată de cea de-a doua întrebare formulată, și anume de a ști ce influență are asupra situației altor secretari de comune împrejurarea că, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, secretarul unei comune i s-a recunoscut dreptul la această majorare salarială.

În concluzie, s-a apreciat că simplul fapt că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptățit la o mărire salarială într-un anumit procent nu înseamnă automat că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva mărire salarială în același procent.

La nivelul Tribunalului Giurgiu s-a reținut că dispozițiile art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, respectiv de a propune primarului acordarea sau respingerea cererii de ajutor social, nu sunt suficiente pentru a considera că secretarul unei comune face parte din sistemul public de asistență socială. Simplul fapt al deținerii acestei atribuții nu trebuie considerat ca făcând parte din acest serviciu, câtă vreme această atribuție singulară de asistență socială este una minoritară față de celelalte atribuții aflate în competența sa.

Sub aspect legal, secretarul unității administrativ-teritoriale este persoana care asigură continuitatea și permanența administrației publice locale. Secretarul are sarcina extrem de importantă de a asigura conformitatea cu legea a tuturor actelor emise de primar, precum și a celor adoptate de consiliul local, respectiv consiliul județean. Deși legea nu o spune în mod expres, secretarul este practic juristul colectivității locale în care își desfășoară activitatea.

Reține această instanță că atribuțiile secretarului unității administrativ-teritoriale sunt enumerate în art. 117 din Legea nr. 215/2001.

În cazul în care un secretar al unei comune a obținut prin hotărâre judecătorească majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, s-a constatat că aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune, apreciind că se impune ca cei doi funcționari să ajungă să aibă salariu egal, prin creșterea salariului mai mic până la nivelul salariului mai mare, fără a interesa prin aplicarea căror majorări s-a ajuns la acest salariu mai mare.

În concluzie, s-a constatat că simplul fapt că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a

stabilit că este îndreptăţit la o mărire salarială într-un anumit procent nu înseamnă automat că toţi cei care ocupă aceeaşi funcţie vor beneficia de respectiva mărire salarială în acelaşi procent, ci că vor beneficia cel mult de o mărire a salariului dacă şi în măsura cu care acesta este mai mic decât cel al primului funcţionar.

La nivelul Tribunalului Ialomiţa s-a apreciat cu privire la prima solicitare că secretarul unei comune nu se încadrează în domeniul de aplicare al Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 şi art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015, neînscrinduse în categoria personalului de asistenţă socială, ci acesta exercită o funcţie publică de conducere la nivelul unităţii administrativ-teritoriale, reglementată distinct atât din punctul de vedere al atribuţiilor, cât şi al salarizării.

Se susţine că nu are relevanţă faptul că în atribuţiile concrete ale funcţiei publice de secretar al unităţii administrativ-teritoriale se pot regăsi, după caz, şi aspecte în legătură cu activitatea de asistenţă socială desfăşurată la nivelul comunei, întrucât acestea îşi găsesc izvorul în art. 117 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 215/2001, şi nu în legislaţia specifică activităţii menţionate, cu consecinţa firească a faptului că această funcţie publică de conducere îşi păstrează regimul juridic special şi propriu, inclusiv sub aspectul salarizării distincte, fără a deveni una încadrabilă în categoria personalului de asistenţă socială, pentru a beneficia de drepturile proprii acestuia din urmă,

În susţinerea acestui punct de vedere s-a mai arătat şi că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 prevede la art. 1 că „(1) începând cu 1 ianuarie 2015, pentru personalul din cadrul sistemului public sanitar, inclusiv unităţi medico-sociale, şi al sistemului public de asistenţă socială, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcţiei de bază/salariilor funcţiei de bază, astfel cum a fost acordat pentru luna decembrie 2014, se majorează cu 100 lei. (2) Prevederile alin. (1) se aplică personalului din cadrul sistemului public sanitar, inclusiv unităţi medico-sociale şi sistemul public de asistenţă socială, astfel încât aceşti salariaţi să beneficieze de o majorare brută de cel puţin 1.200 lei pe an. Ca urmare a creşterii salariului minim brut pe ţară garantat în plată începând cu luna iulie 2015, acestor salariaţi li se aplică diferenţa începând din această dată”, iar la art. 3 că, „în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, prin *sistemul public de asistenţă socială* se înţelege, în conformitate cu prevederile Legii asistenţei sociale nr. 292/2011, instituţiile şi unităţile publice de asistenţă socială care furnizează servicii sociale, serviciile publice de asistenţă socială de la nivelul consiliilor judeţene, sectoarelor municipiului Bucureşti, Consiliului General al Municipiului Bucureşti, municipiilor, oraşelor şi comunelor, precum şi persoanele care asigură serviciile de îngrijire personală la domiciliu, cât şi personalul care asigură consiliere educaţională, socială şi psihologică persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar”.

Totodată, din expunerea de motive a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 reiese că: „Ținând seama că în prezent personalul medico-sanitar şi de asistenţă socială beneficiază de venituri salariale care nu îl motivează să îşi desfăşoare activitatea în unităţi sanitare şi de asistenţă socială din ţara noastră, înregistrându-se în ultima perioadă migrări masive ale acestuia către unităţi din alte ţări, (...)”.

Aşadar, s-a reţinut că intră în domeniul de aplicare al Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 personalul de asistenţă socială, adică persoanele ce desfăşoară efectiv

activitate de asistenţă socială în structurile corespunzătoare stabilite de lege în acest sens.

Art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015 prevede că, „începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcţiei de bază/salariilor funcţiei de bază/indemnizaţiilor de încadrare de care beneficiază personalul din cadrul sistemului public de asistenţă socială, astfel cum este definit în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar şi sistemului public de asistenţă socială în anul 2015, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 185/2015, se majorează cu 25% faţă de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015”.

Art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/2014 prevede că „Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), în anul 2015, personalul din cadrul sistemului public sanitar şi sistemului public de asistenţă socială beneficiază de drepturile salariale stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar şi sistemului public de asistenţă socială în anul 2015”.

În opinia acestei instanţe, funcţia publică de secretar al unităţii administrativ-teritoriale cunoaşte o reglementare concretă sub aspectul atribuţiilor la art. 117 din Legea nr. 215/2001.

Totodată, se reţine şi că salarizarea acestei funcţii publice se regăseşte în Legea-cadru nr. 284/2010 (în vigoare în perioada relevantă de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014 şi a Legii nr. 293/2015) la anexa nr. 1, capitolul I lit. b) pct. 4 „Funcţiile publice de conducere”.

În schimb, salarizarea personalului din asistenţa socială se regăseşte la anexa III din Legea-cadru nr. 284/2010.

Din analiza expunerii de motive proprii Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 70/2014, în opinia tribunalului reiese faptul că scopul legiuitorului a fost de a motiva personalul de asistenţă socială de a se încadra şi a continua exercitarea unor astfel de activităţi, iar nu funcţionarii publici de conducere, precum secretarul unităţii administrativ-teritoriale, în ale căror atribuţii se pot regăsi unele aspecte în legătură cu domeniul analizat.

Referitor la cea de a doua solicitare, opinia majoritară a magistraţilor Tribunalului Ialomiţa asupra chestiunii de drept sesizate este concordantă cu punctul de vedere al instanţei de trimitere a sesizării în sensul că „egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată nu presupune ca fiecare funcţionar să primească automat o mărire procentuală a salariului egală cu cea obţinută de un alt salariat cu o funcţie identică, ci, din contră, presupune ca cei doi funcţionari să ajungă să aibă salariu egal, prin creşterea salariului mai mic până la nivelul salariului mai mare, fără a interesa prin aplicarea căror majorări s-a ajuns la acest salariu mai mare”.

Prin urmare, s-a susţinut că simplul fapt că un anumit funcţionar a obţinut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptăţit la o mărire salarială într-un anumit procent nu înseamnă automat că toţi cei care ocupă aceeaşi funcţie vor beneficia de respectiva mărire salarială în acelaşi procent, ci că vor beneficia cel mult de o mărire a salariului dacă şi în măsura cu care acesta este mai mic decât cel al primului funcţionar.

Sunt menţionate în susţinerea punctului de vedere şi considerentele Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curţii

Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, care a concluzionat în sensul că efectul neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016) este acela că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică”.

Magistrații din cadrul Tribunalului Ilfov au apreciat că nu se poate, în nicio situație, să se considere că secretarul unei comune este personal din cadrul sistemului public de asistență socială, deoarece atribuțiile de asistență socială pe care acesta le îndeplinește reprezintă doar o mică parte dintre atribuțiile sale, atribuții care sunt, în primul rând, de organizare, coordonare și control al structurilor de la nivelul comunei.

Dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate tuturor celorlalți secretari de comune.

Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu un anumit procent nu este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie același, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuind să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum.

S-a depus la dosar Sentința civilă nr. 1.968/F/13 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 645/98/2017, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 2.519/27 aprilie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 645/98/2017.

39. Curtea de Apel Cluj a învederat că, la nivelul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Maramureș se consideră că un punct de reper în elucidarea primului aspect este reprezentat de atribuțiile conferite de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, materializate prin formularea unei propuneri către primar, vizând acordarea sau respingerea cererii de ajutor social. În acest context devine util a extrage consecința acestei atribuții.

Valorificând caracterul izolat, minoritar al sarcinii mai sus indicate, în sfera asistenței sociale, se degajă concluzia insuficienței acestei atribuții pentru a plasa secretarul în sistemul public de asistență socială.

În raport cu atribuțiile generale ce individualizează funcția de secretar, vizate de art. 117 din Legea nr. 215/2001, se apreciază că nu se poate constata apartenența secretarului la sistemul în discuție, rațiune pentru care nu se impune examinarea situației particulare a fiecărui secretar.

Împrejurarea că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptățit la o mărire salariată într-un anumit procent nu implică, *de plano*, că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva

mărire salariată în același procent. Efectele unei astfel de hotărâri se manifestă cel mult în acordarea unei mărimi salariale dacă și în măsura cu care salariul este mai mic decât al primului funcționar.

Opinia judecătorilor Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Bistrița-Năsăud este exprimată prin Sentința civilă nr. 1.028 din 27 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/112/2017, aflată în recurs pe rolul Secției a III-a contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Cluj, în cadrul căruia s-a ivit chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

La nivelul secției de resort din cadrul Tribunalului Sălaj, opinia exprimată a fost în sensul că secretarul comunei poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, comunicând jurisprudență relevantă.

În urma examinării ansamblului jurisprudențial existent la nivelul Secției a III-a contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Cluj a fost identificată Decizia civilă nr. 438 din 17 ianuarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 1.697/84/2017, care antamează chestiunea de drept invocată, reținând faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, Legea nr. 197/2012, Legea nr. 292/2011 evocate și reținute prin hotărârea primei instanțe se referă la o categorie specifică, și anume la persoanele angajate/încadrate în sistemul public de asistență socială. Or, în speță, reclamantul-intimat nu este încadrat în sistemul de asistență (ca asistent social), nu face parte din categoria specifică de personal, ci este încadrat ca secretar cu atribuții specifice funcției ocupate. Faptul că are anumite atribuții nu înseamnă o încadrare în sistemul de asistență, atribuțiile sale circumscriindu-se sferei de legalitate, avizare, verificare a actelor specifice funcției de secretar.

Așadar, raportat la funcția ocupată, la normele ce vizează această funcție, s-a reținut că secretarul comunei nu poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, din această perspectivă pronunțându-se instanța de control și prin Decizia civilă nr. 717 din data de 1 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.716/84/2017.

40. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, anexând o copie a minutei ședinței de învățământ profesional din 20 martie 2017 și Decizia nr. 1.257/2017 din 12 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.490/63/2016, a arătat că, în ceea ce privește cadrul legal privind personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, acesta este dat de reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014, precum și de art. II din Legea nr. 293/2015.

Potrivit art. II din Legea nr. 293/2015, începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015, se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015. Personalul prevăzut la alin. (1) nu beneficiază de prevederile art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Majorarea de 25% a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare este acordată personalului din sistemul public de asistență socială, astfel cum este definit de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014; acest text arată că prin *sistemul public de asistență socială* se înțelege, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, instituțiile și unitățile publice de asistență socială care furnizează servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivelul consiliilor județene, sectoarelor municipiului București, Consiliului General al Municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, precum și persoanele care asigură serviciile de îngrijire personală la domiciliu, cât și personalul care asigură consiliere educațională, socială și psihologică persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar.

Secretarul unității administrativ-teritoriale nu face parte din personalul din sistemul public de asistență socială, astfel cum este definit de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014.

Aceasta cu atât mai mult cu cât, prin nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014, sfera de aplicare se referă la instituțiile și unitățile publice de asistență socială care asigură servicii sociale.

Sfera de aplicare a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 a făcut obiectul minutei ședinței de învățământ profesional organizate la nivelul Secției contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Craiova; în examinarea acestei probleme de drept s-a stabilit că majorarea salariului/indemnizației/soldei de bază se aplică și persoanelor ce desfășoară atribuții de serviciu social sau asistență socială (cu atribuții înscrise în fișa postului, fără a fi necesară o verificare în concret a exercitării unor asemenea atribuții de asistență socială), în cadrul structurilor administrației publice locale, fără a exista un serviciu sau asistență socială, constituit la nivelul consiliului local.

Luând în considerare această problemă de drept și rezolvarea mai sus menționată, persoanele ce desfășoară activități de serviciu/asistență socială, în cadrul unităților administrativ-teritoriale, pot beneficia de majorare a salariului/indemnizației de bază, numai dacă nu există constituite servicii specializate, în cadrul structurilor locale.

Cu privire la cea de a doua chestiune de drept trebuie reținut că art. II din Legea nr. 293/2015 majorează cu 25% salariul/indemnizația de bază, începând cu drepturile aferente lunii decembrie 2015, pentru personalul de asistență socială.

Legea nr. 293/2015 a fost adoptată pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015, acest din urmă act normativ fiind adoptat pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.

Este de menționat faptul că răspunsul la pct. 2 trebuie nuanțat, în raport cu actul normativ de salarizare aplicabil, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 aplicabilă în anul 2015, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 aplicabilă în anul 2016, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 aplicabilă în perioada 1.01.2017—28.02.2017,

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 aplicabilă începând cu 1 martie și până la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 și în continuare Legea nr. 153/2017, eventual și cu modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017.

Din această perspectivă trebuie reținut că majoritatea actelor normative permit egalizarea salariului de bază, prin stabilirea la nivelul maxim, pentru funcții similare în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017), iar secretarul unității administrativ-teritoriale este salarizat, potrivit art. 116 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, din bugetul local.

O asemenea soluție este reglementată și prin art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, permițându-se egalizarea salariului (în plată), la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

41. La nivelul Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal nu există practică unitară referitoare la includerea secretarului comunei în categoria personalului din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, atașându-se hotărâri judecătorești relevante în acest sens.

Opinia judecătorilor din cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Galați a fost exprimată în sensul de a acorda aceste majorări funcționarilor care au preponderent asemenea atribuții, numai despre aceștia putându-se afirma că fac propriu-zis parte din sistemul de asistență socială. Simplul fapt că un anumit funcționar a obținut o hotărâre judecătorească prin care s-a stabilit că este îndreptățit la o mărire salarială într-un anumit procent nu înseamnă automat că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva mărire salarială în același procent, ci că vor beneficia cel mult de o mărire a salariului dacă și în măsură cu care acesta este mai mic decât cel al primului funcționar și dacă are preponderent atribuții de asistență socială.

În ceea ce privește problema de drept dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, judecătorii Secției a II-a civile și de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Vrancea apreciază că intenția legiuitorului a fost aceea de a se acorda majorări salariale funcționarilor care au preponderent asemenea atribuții, numai despre aceștia putându-se afirma că fac parte propriu-zis din sistemul de asistență socială, și nu aceea de a se acorda majorări salariale tuturor funcționarilor care au atribuții izolate de asistență socială.

În situația în care un secretar al unei comune a obținut prin hotărâre judecătorească majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și

art. II din Legea nr. 293/2015 se apreciază că nu înseamnă automat că toți cei care ocupă aceeași funcție vor beneficia de respectiva mărire salarială în același procent, ci vor beneficia de cel mult o mărire a salariului dacă și în măsura în care acesta este mai mic decât cel al primului funcționar.

42. Curtea de Apel Iași, din analiza hotărârilor înaintate, respectiv Sentința civilă nr. 152/CA/27 martie 2017 a Tribunalului Vaslui, rămasă definitivă prin Decizia nr. 1.019 din 18 septembrie 2017 a Curții de Apel Iași pronunțate în Dosarul nr. 2.141/89/2016, a arătat că secretarul unei comune nu reprezintă personal din cadrul sistemului de asistență socială, așadar nu beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014.

43. La nivelul Curții de Apel Oradea și al instanțelor din circumscripția acesteia nu au fost identificate hotărâri judecătorești vizând problema de drept în discuție și, în lipsa unei jurisprudențe relevante, judecătorii din cadrul Tribunalului Satu Mare și ai Curții de Apel Oradea nu au formulat un punct de vedere în legătură cu aceasta.

Punctul de vedere exprimat la nivelul Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal este în sensul că secretarul comunei nu poate fi asimilat personalului din cadrul sistemului public de asistență socială, întrucât secretarul, conform Legii nr. 215/2001, aparține structurii funcționale denumite „primărie”.

Scopul majorărilor salariale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014 l-a constituit ridicarea calității serviciilor de asistență socială pentru atragerea personalului calificat, iar secretarul comunei nu poate fi asimilat personalului calificat prin stabilirea de atribuții suplimentare. Eventualele majorări salariale stabilite în favoarea unor secretari de comune, în considerarea exercitării unor atribuții suplimentare nu conduce automat la majorarea salarială pentru toți secretarii de comune, salariile acestora stabilindu-se conform legii salarizării.

44. La nivelul Curții de Apel Pitești nu a fost identificată practică judiciară, însă opinia magistraților specializați din cadrul Tribunalului Argeș — Secția contencios administrativ și fiscal este că nu se poate considera automat că secretarul unei comune face parte din sistemul public de asistență socială, ci este necesar să aibă atribuții în acest sens în fișa postului, situațiile urmând a fi analizate de la caz la caz.

Referitor la cea de-a doua chestiune s-a opinat că nu este suficientă o hotărâre judecătorească prin care un secretar a obținut aceste drepturi, conform art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, pentru ca tuturor celorlalți să le fie acordate, fiind nevoie de verificarea atribuțiilor, dacă le are sau nu menționate în fișa postului și le exercită efectiv.

45. Tribunalul Buzău, instanță arondată Curții de Apel Ploiești, a comunicat, cu privire la primul aspect solicitat, că, în cadrul Secției a II-a civile de contencios administrativ și fiscal, practica este în sensul că secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, fără să se atașeze jurisprudență.

Astfel s-a avut în vedere că în fișa postului s-au prevăzut ca atribuții printre altele legate de calitatea de secretar al unității administrativ-teritoriale și cele vizând conducerea, îndrumarea și controlul Serviciului Public de Asistență Socială.

Sistemul public de asistență socială, astfel cum acesta este definit de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, cuprinde nu doar personalul cu atribuții de execuție în cadrul compartimentelor de asistență socială, legea nefăcând

o astfel de distincție, ci toate persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul sistemului public de asistență socială, atașându-se, în acest sens, o hotărâre judecătorească.

Cu privire la cel de-al doilea aspect (aplicarea automată a majorărilor salariale tuturor celorlalți secretari, dacă unul a obținut aceste majorări prin hotărâre judecătorească) s-a arătat că nu s-a identificat practică judiciară în acest sens.

46. Curtea de Apel Suceava a înaintat Decizia nr. 575 din 30 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.226/86/2017, în cuprinsul căreia s-a reținut că, raportat la dispozițiile legale incidente, activitatea desfășurată de reclamantul — secretar constând în conducerea, îndrumarea și controlul activității Compartimentului de asistență socială din cadrul primăriei îi conferă acestuia dreptul de a beneficia de majorările prevăzute de dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015.

47. Opinia majoritară a judecătorilor de la nivelul Curții de Apel Târgu Mureș este în sensul că poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001; în plus este necesar ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute.

Având în vedere aspectele evidențiate anterior, se apreciază că, dacă un secretar al unei comune a obținut prin hotărâre judecătorească majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări nu trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune.

48. Opinia judecătorilor din cadrul Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal este în sensul că funcția de secretar al unei comune nu poate fi asimilată personalului din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum acesta este definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, iar ca urmare a acesteia să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, că majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015 nu trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune, dacă un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, aceste majorări.

Totodată, din practica instanței, respectiv Decizia nr. 380/R din 15 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.541/102/2016, referitoare la secretarul unui oraș, rezultă că „legiitorul, prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, a realizat o definiție a noțiunii de sistem public de asistență socială, arătând că, în sensul acestei ordonanțe de urgență, prin acesta se înțelege, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, instituțiile și unitățile publice de asistență socială care furnizează servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivelul consiliilor județene, sectoarelor municipiului București, Consiliului General al Municipiului București,

municipiilor, orașelor și comunelor, precum și persoanele care asigură serviciile de îngrijire personală la domiciliu, cât și personalul care asigură consiliere educațională, socială și psihologică persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar.”

Chiar dacă prin fișa postului s-a prevăzut un număr de atribuții, printre care și aceea de a coordona compartimentele și serviciile subordonate — inclusiv serviciul de asistență socială, potrivit organigramei orașului, activitățile prevăzute de art. 112 din Legea nr. 292/2011 sunt realizate în deplină concordanță cu dispozițiile legale, prin Serviciul public de asistență socială din cadrul consiliului local, care este condus de un director, acesta aflându-se în subordinea consiliului local al orașului.

Rezultă, deci, că organul decizional, care poartă și răspunderea hotărârilor adoptate, este reprezentat de directorul acestui serviciu, și nicidecum de secretarul orașului.

Secretarul are doar atribuții de coordonare — în sensul intermedierei relației dintre Consiliul local și Serviciul public de asistență socială, respectiv de a aduce la cunoștința consiliului local activitățile supuse votului — potrivit Legii nr. 215/2001 și de a comunica hotărârile adoptate de organul deliberativ al orașului.

Secretarul nu are în mod direct atribuțiile prevăzute de art. 112 din Legea nr. 292/2011, nefăcând parte nici din structurile specializate ale serviciului public de asistență socială din cadrul consiliului local, acestuia nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, nefăcând parte din categoria de personal vizat de acest act normativ.

49. Ministerul Public, prin Adresa nr. 1.887/C/2.607/III-5/2018 din 28 august 2018, a comunicat că nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

50. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 731/1/2018, a stabilit că: „în interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național”.

51. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale, reținându-se că „dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite

(mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art. 16 din Constituție”.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

52. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a arătat că, în interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială, respingându-se, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Asupra admisibilității sesizării

53. În cuprinsul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă au fost instituite condițiile de admisibilitate în vederea declanșării procedurii pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, după cum urmează:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- d) ivirea unei chestiuni de drept reale de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

54. Se apreciază că primele trei condiții sunt îndeplinite, fără a fi nevoie de explicații și lămuriri suplimentare, chiar din simpla lecturare a încheierii de sesizare și a anexelor comunicate împreună cu aceasta.

În concret, se observă că, pe rolul Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, se află în curs de judecată Dosarul nr. 1.188/112/2017, această instanță are competența legală de a soluționa recursul declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.028/7.10.2017, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, iar decizia ce se va pronunța va fi dată în ultimă instanță.

55. Cu privire la cea de-a patra și a cincea condiție, și anume de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond

a cauzei în curs de judecată, precum și noutatea acesteia, sunt necesare a se face câteva precizări, separat pentru fiecare întrebare.

56. Cauza aflată pe rolul Curții de Apel Cluj are ca obiect anularea unui act administrativ (dispoziție) emis de primarul comunei Livezile, prin care a fost majorat salariul de bază al secretarului comunei ca urmare a faptului că, pe de o parte, acesta are atribuții în domeniul asistenței sociale, reglementate prin art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, iar, pe de altă parte, se pune în aplicare Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

Curtea Constituțională, în cuprinsul deciziei sus-menționate, a reținut că, „pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie aceleași pentru tot personalul salariat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familiei ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010”.

Din cuprinsul sesizării și anexelor comunicate reiese faptul că secretarul comunei Livezile a exercitat/exercită atribuțiile date în competența sa, în materia acordării ajutorului social, prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001, respectiv „primarul și secretarul unității administrativ-teritoriale răspund, în condițiile legii, de realitatea și legalitatea operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutorul social, inclusiv a cuantumului acestuia”.

Totodată, prin dispozițiile art. 24 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001, „cererea și declarația pe propria răspundere pentru acordarea ajutorului social, însoțite de actele doveditoare, fișa de calcul al ajutorului social și ancheta socială sunt prezentate secretarului de către persoanele prevăzute la art. 1, pentru verificare și avizare”.

Alin. (2) al art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 stipulează că, „în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la efectuarea anchetei sociale și pe baza documentelor prevăzute la alin. (1), secretarul are obligația să prezinte primarului, pentru aprobare, dispoziția de acordare sau de respingere a cererii privind ajutorul social”.

Așadar, secretarul comunei Livezile a exercitat și exercită atribuțiile de verificare/vizare a documentelor și supunere spre aprobare a dispoziției de acordare sau respingere a cererii privind ajutorul social.

Pornind de la aceste considerente, se apreciază că de lămurirea chestiunii necesității ca în fișa postului secretarului să se prevadă atribuții concrete de asistență socială ori ca acestea să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat în cadrul primăriei nu depinde soluționarea cauzei în curs de judecată, deoarece, în concret, în dosarul analizat secretarul comunei a exercitat doar atribuțiile de verificare, vizare și supunere spre aprobare a documentației.

Mai mult, în dosar nu există niciun fel de informație în sensul solicitat, pentru a se putea analiza modul în care secretarul comunei poate exercita și alte atribuții decât cele conferite de

Legea nr. 416/2001 și Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, impunându-se respingerea ca inadmisibilă a problemei de drept referitoare la: „(2) dacă este necesar, în plus, ca fișa postului să prevadă atribuții concrete de asistență socială în sarcina sa sau ca el să îndeplinească în concret asemenea atribuții în lipsa personalului specializat din cadrul primăriei, situația fiecărui secretar urmând a fi analizată de la caz la caz, în funcție de atribuțiile concrete deținute”.

57. Cu privire la punctul 3 al primei întrebări din sesizarea înaintată Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv „dacă nu se poate în nicio situație să se considere că secretarul unei comune este personal din cadrul sistemului public de asistență socială, deoarece atribuțiile de asistență socială pe care acesta le îndeplinește reprezintă doar o mică parte dintre atribuțiile sale, atribuții care sunt, în primul rând, de organizare, coordonare și control a structurilor de la nivelul comunei?”, se constată că și acesta este inadmisibil, deoarece se va lămuri chestiunea dacă secretarul comunei poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, dacă acesta îndeplinește atribuțiile prevăzute de Legea nr. 416/2001 și Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 cu ocazia analizei primei părți a întrebării „dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001”, iar cea de-a doua parte a întrebării este subsumată răspunsului la întrebarea II din obiectul sesizării.

58. Astfel, concluzionând referitor la îndeplinirea celei de-a patra condiții de admisibilitate, se remarcă întrunirea în privința lămuririi chestiunii privind următoarea chestiune de drept: „dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001”.

59. La dosar s-a depus următoarea jurisprudență:

— Sentința nr. 304 din 12 aprilie 2018, pronunțată de Tribunalul Sibiu, prin care s-a considerat că secretarul comunei nu face parte din personalul existent în sistemul de asistență socială;

— Decizia nr. 808 din 8 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Bacău, cu aceleași concluzii;

— Decizia nr. 2.519 din 27 aprilie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București, cu aceleași concluzii;

— Decizia nr. 438 din 17 ianuarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cu aceleași concluzii, și Sentința civilă nr. 1.028 din 27 octombrie 2017, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, ce are o opinie contrară (sentința face obiectul recursului în privința căruia s-a adresat întrebarea de față);

— Decizia nr. 1.257 din 12 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova, cu aceleași concluzii ca prima opinie;

— Sentința civilă nr. 2.213 din 6 septembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Vrancea, Decizia nr. 1.382 din 19 iunie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Galați, cu opinia contrară, și Decizia nr. 1.201 din 22 mai 2018, pronunțată de Curtea de Apel Galați, ce a exprimat prima opinie, în sensul că secretarul comunei nu face parte din categoria de personal din sistemul de asistență socială;

— Decizia nr. 1.019 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași, cu prima opinie exprimată;

— Decizia nr. 575 din 30 ianuarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Suceava, cu opinia contrară;

— Decizia nr. 261 din 9 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, ce privește cazul secretarului unui oraș, astfel că nu are legătură cu problematica analizată.

60. Se mai constată că, prin adresa depusă la dosar, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, în prezent, nu se verifică practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, în problema de drept analizată.

Sinteza hotărârilor judecătorești depuse la dosar evidențiază un număr de șase decizii definitive și a unei sentințe nedefinitive, pronunțate în sensul că secretarul comunei nu poate fi încadrat în categoria personalului din sistemul de asistență socială.

61. De asemenea, la dosar s-au depus două sentințe nedefinitive și o decizie definitivă, în sens contrar.

Față de acestea s-a ajuns la concluzia inexistenței unei jurisprudențe constante și consistente în problema de drept supusă dezlegării, mai ales că legislația avută în vedere este destul de recentă și jurisprudența instanțelor de judecată nu este suficient de cristalizată.

62. În concluzie, se apreciază că, în privința primei întrebări, este îndeplinită și ultima condiție impusă de art. 519 din Codul de procedură civilă și ca atare, astfel încât sesizarea, sub acest aspect, este admisibilă.

63. Prin intermediul celei de-a doua întrebări — dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune? Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent sau, din contră, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum?, inițiatorul sesizării solicită a se lămuri o altă chestiune, respectiv dacă un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, care este modul concret de aplicare a acestor majorări către ceilalți secretari.

64. Instanța de trimitere, Curtea de Apel Cluj propune două soluții:

— simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu

un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent; sau

— egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum.

65. Trebuie precizat că pentru egalizarea salariului secretarului comunei cu cel mai mare salariu aflat în plată se urmează dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016, respectiv cele prevăzute la art. 1 alin. (1), art. 31 alin. (1), art. 31 alin. (1), (1³) și (1⁴).

66. Cu privire la dispozițiile art. 31 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate, deoarece dispoziția legală nu permitea ca pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice să se ia în considerare și drepturile stabilite/recunoscute prin hotărâri judecătorești.

67. Dezlegarea propusă de Curtea de Apel Cluj este însă subsidiară unei alte întrebări/chestiuni pe care această instanță era obligată să o pună în discuție, să o soluționeze sau eventual să o adreseze Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, anterior stabilirii în concret a modalității de egalizare a salariului secretarului comunei este necesar a se lămuri dacă instituțiile sau autoritățile publice despre care se face vorbire la art. 31 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 trebuie să fie în subordinea aceluiași ordonator de credite.

Prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 731/1/2018, s-a dat o interpretare a dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, arătându-se că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonați financiar, și nu la nivel național.

68. Prin urmare, din punctul de vedere al îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, întrebarea astfel cum a fost formulată de instanța de trimitere este inadmisibilă, dintr-o dublă perspectivă.

În primul rând, Curtea de Apel Cluj nu a lămurit problema dacă stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul plătit din fonduri publice de la nivel local este condiționată de nivelul aceluiași ordonator de credite, mai ales că, din punctele de vedere ale părților, rezultă că părerile sunt divergente.

În al doilea rând, fără a se imputa vreo culpă instanței de trimitere, prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a dezlegat chestiunea, este adevărat cu referire la alte autorități publice de interes local, însă considerentele acestei decizii și raționamentul se aplică și în cazul de față, *mutatis mutandis*.

Așadar, întrebarea II, astfel cum a fost formulată, respectiv „dacă, în situația în care se dovedește că un secretar al unei comune a obținut, prin hotărâre judecătorească, majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, aceste majorări trebuie aplicate automat tuturor celorlalți secretari de comune? Într-o asemenea situație, simplul fapt că printr-o hotărâre judecătorească se prevede că salariul de bază aferent unei funcții se majorează cu un anumit procent este suficient pentru ca salariul tuturor celor care dețin o funcție identică să fie majorat în același procent sau, din contră, egalizarea la cel mai mare salariu aflat în plată trebuie să se facă prin raportare la cuantumul concret al acestui salariu, fără a interesa cum s-a ajuns la acest cuantum?”, este inadmisibilă, deoarece nu conduce la dezlegarea chestiunii de drept, avându-se în vedere că aceasta este subsidiară unei alte chestiuni ce a fost deja soluționată prin Decizia nr. 49/2018, argumente ce se aplică în prezenta cauză, rațiunea fiind identică (este vorba despre o altă categorie de personal). O soluție identică a fost luată și printr-o altă decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv Decizia nr. 29/2018.

Întrebarea „dacă secretarul unei comune poate fi considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială, astfel cum este acesta definit prin art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, astfel încât să beneficieze de majorările salariale prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015, în virtutea atribuțiilor sale prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 și art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001” a trecut textul admisibilității impus de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. Asupra fondului chestiunii de drept supuse dezlegării

69. Potrivit dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, cu modificările și completările ulterioare, secretarul unității administrativ-teritoriale, în speță comuna Livezile, este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative, și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 117 din lege, precum și alte atribuții prevăzute în legi speciale.

70. Atribuțiile prin care secretarul comunei răspunde de realitatea și legalitatea operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutor social, inclusiv a cuantumului acestuia care se referă la verificarea și vizarea documentelor necesare, anterior emiterii dispoziției de către primar, sunt incluse în cele prevăzute prin legi speciale, ca urmare a funcției sale de conducere, a calității de secretar al unității administrativ-teritoriale.

71. Prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015 și art. II din Legea nr. 293/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015 s-a majorat cuantumul funcției de bază, salariile funcției de bază cu 100 lei, față de luna decembrie 2014 și cu 25% față de luna septembrie 2015.

72. Conform art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, prin *sistemul public de asistență socială* se înțelege, în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, și serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor.

73. Întrebarea legitimă care se pune în această situație este dacă secretarul comunei ce exercită atribuțiile prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011 poate fi considerat

personal din cadrul sistemului public de asistență socială, care beneficiază de majorările salariale dispuse prin cele două acte normative sus-arătate.

74. Potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, serviciile sociale, acordate și administrate de către autoritățile administrației publice locale, se înființează prin hotărâre a consiliului local și pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică.

75. În speță, se discută serviciile publice fără personalitate juridică ce sunt organizate ca unități de asistență socială în cadrul aparatului de specialitate al primarului, la nivelul comunei, în temeiul art. 113 alin. (4) din Legea nr. 292/2011.

76. La capitolul VI din Legea nr. 292/2011, intitulat „Personalul din sistemul de asistență socială”, se prevede că personalul angajat în cadrul serviciilor sociale, precum și cel din cadrul serviciilor publice de asistență socială este personal contractual și, prin excepție, persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrate ca funcționari publici în condițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

77. Secretarul comunei coordonează compartimentul de asistență socială, iar funcția publică de conducere este deținută în virtutea încadrării sale și a obligațiilor pe care legea le-a stipulat pentru acestea.

78. Secretarul comunei nu este conducătorul compartimentului de asistență socială în sensul Legii nr. 188/1999, nu ocupă funcția de director, director executiv, director adjunct etc.

79. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014 s-a constatat necesitatea majorărilor salariale pentru personalul medico-sanitar și de asistență socială, care beneficiază de venituri sociale care nu îl motivează, astfel că s-a hotărât asigurarea unei remunerații mai atractive pentru aceste categorii de personal, din care, cu certitudine, nu face parte și secretarul comunei.

80. Personalul de asistență socială are ca atribuții efectuarea unor operațiuni tehnico-administrative în acest domeniu, în timp ce secretarului îi revine obligația legală de a coordona compartimentul și nu i se cuvin majorările salariale.

81. Numai personalul de conducere încadrat în cadrul compartimentului de asistență socială poate pretinde majorarea cuantumului brut al indemnizației de bază, deoarece acesta este inclus la capitolul VI din Legea nr. 292/2011, în timp ce secretarul comunei îndeplinește sarcinile funcției pe care o ocupă și care se circumscriu celor de avizare pentru legalitate, coordonare sau alte atribuții prevăzute de lege.

82. În concluzie, rezultă că secretarul comunei nu face parte din personalul public de asistență socială, deoarece textele legale incidente nu permit ca secretarul comunei în condițiile exercitării atribuțiilor sale prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 461/2001 și art. 24 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 50/2001 să fie considerat personal din cadrul sistemului public de asistență socială pentru a putea să beneficieze de majorările salariale dispuse prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 și art. II din Legea nr. 293/2015.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.188/112/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2001 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 12 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 168720